



Arrest

nr. 174 170 van 5 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. BERGMANS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit het dorp Pole Babu in het district Dehdadi in de provincie Balkh, waar u uw hele leven gewoond heeft. U bent Tadzjiek van etnische origine en hangt het soennitische geloof aan.

Na het voltooien van een cursus Engels aan het Azeraksh centrum in Mazar-i-Sharif in 2009, begon u te werken als leerkracht Engels in een school verbonden aan een solidariteitsprogramma dat werd opgestart in Pole Babu. Op 30 april 2013 startte u als leraar op de nieuwe tak van het 'Balkh Management and Business Private Institute' in Amiran Kot in het district Dehdadi. U was er leraar Engels en gaf ook lessen over micro-economie, internationale economie en bedrijfsrecht.

Op 21 april 2015 startten drie studenten uit het Chemtal district op het 'Balkh Management and Business Private Institute', waar u les gaf. Volgens u waren die studenten uitgestuurd door de taliban om de reputatie van dat instituut te schaden. Ze gedroegen zich onder meer niet respectvol tegenover de vrouwen op het instituut en beledigden u omdat u Engels gaf. Tijdens het examen kwam het tot een conflict met deze studenten. U wilde hen niet laten deelnemen omdat ze niet aanwezig waren geweest in uw lessen. Het schoolhoofd besloot echter dat ze wel mochten deelnemen. Na tien minuten wierpen ze de examenpapieren in uw gezicht en zeiden ze: 'Als je moed hebt, laat je ons zakken op dit examen'. Op 6 september 2015 werden de resultaten van de examens bekend gemaakt. Toen de drie studenten zagen dat u ze had laten zakken voor het examen, scholden ze u uit en vielen ze u aan. Ze werden verwijderd van het instituut.

Wanneer u op het einde van die dag langs een geparkeerde auto passeerde, nadat u het instituut verlaten had, stapten de drie studenten uit en vielen ze u aan. Ze sloegen u en probeerden u de kofferbak in te duwen. U riep naar de poortwachter van het instituut, John Mohammad. Hij kwam u ter hulp, maar de drie mannen konden weggelopen.

Na het incident bleef u negentien dagen lang thuis. Vijf of zes dagen nadien kwamen de studenten langs bij u thuis. Uw vader praatte met hen, maar opende de deur niet. U weet niet wanneer ze weggingen. Na dit bezoek vernam u niets meer van de drie studenten.

U verliet Afghanistan op 26 september 2015. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Kroatië, Slovenië, Oostenrijk en Duitsland. U bent België binnengekomen op 4 november 2015. Negen dagen later, op 13 november 2015, diende u een asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: een verzendingsbewijs, uw taskara, uw diploma, een transcript van uw resultaten aan de Aria universiteit, een certificaat van de Engelse cursus, een certificaat van appreciatie van de school waar u les gaf, een kافت van de school waar u les gaf, de kopieën van de taskara's van uw familieleden, zes foto's, een attest over de bedreigingen die u kreeg, een verklaring van de dorpeelingen en een attest van het instituut waar u les gaf.

B. Motivering

U bent er niet in geslaagd het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten. U heeft evenmin aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst dienen er enkele bedenkingen te worden gemaakt bij de door u beweerde band met de taliban van de drie studenten waarmee u een probleem heeft gekend. Zo is uw verklaring dat de drie studenten tot de taliban behoren louter gebaseerd op een vermoeden van een andere student, A., die net als de drie jongeren afkomstig is uit het district Chemtal. Van die persoon zou u hebben vernomen dat de drie jongeren handlangers zijn van een zekere Mullah A., over wie A. enkel kon meedelen dat hij een gevaarlijk man was en vroeger in Pakistan had gewoond. Hoewel u A. om meer informatie hebt gevraagd, kon hij u hierover niets meer vertellen (CGVS, p. 12-13). Gevraagd of Mullah A. verbonden was aan een bepaalde groepering, opperde u enkel dat indien Mullah A. afkomstig is uit Chemtal hij dan zeker banden heeft met de taliban aangezien dat een erg onveilig district is (CGVS, p. 13). Deze verklaring is evenwel louter hypothetisch. Bovendien is het weinig waarschijnlijk dat indien de taliban er daadwerkelijk op uit zouden zijn om de reputatie van het 'Balkh Management and Business Private Institute' te schaden, ze zich zouden beperken tot het sturen van drie aan hen gelieerde studenten met de opdracht om zich niet aan de regels te houden. Het is daarbij erg opmerkelijk dat sinds de drie bewuste studenten door de directie van het instituut werden weggestuurd, er niet langer problemen zijn op het instituut. Alle andere studenten die het instituut hadden verlaten door het ongepaste gedrag van de drie jongeren uit Chemtal, zouden intussen teruggekeerd zijn naar het instituut (CGVS, p. 12). Het is tevens erg opmerkelijk dat geen enkele andere docent op het instituut soortgelijke problemen heeft ondervonden als de incidenten waardoor u Afghanistan heeft verlaten (CGVS, p. 14). U hoorde van andere collega's dat de drie bewuste studenten uw vrouwelijke collega's niet correct behandelden, maar sinds het vertrek van die drie studenten kennen de vrouwelijke docenten geen problemen meer (CGVS, p. 12). Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen dient er dan ook te worden vastgesteld dat uw problemen met de drie studenten uit Chemtal eerder wijzen op een interpersoonlijk conflict.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat de problemen die u gekend heeft lokaal van aard zijn. Het conflict tussen u en de drie studenten uit Chemtal, die mogelijk banden zouden hebben met de taliban, is onlosmakelijk verbonden met uw betrekking aan het 'Balkh Management and Business Private Institute' in het Dehdadi district (CGVS, p. 11-12). Zo verklaart u expliciet dat u voor de aanvaring met de studenten nooit persoonlijk bedreigd bent omwille van uw activiteiten als leerkracht (CGVS, p. 13). Na de openlijke botsing met de drie studenten tijdens het examen en de fysieke aanvaring later die dag, heeft u slechts nog éénmaal iets van de bewuste studenten vernomen (CGVS, p. 14). Dit gebeurde toen ze een zestal dagen later langskwamen bij uw woning. Maar toen uw vader hen niet binnenliet en

meedeelde dat u niet thuis was, zijn ze van zelf weer vertrokken (CGVS, p. 14). U bent verder niet op de hoogte van wat er toen nog gezegd werd tussen uw vader en die drie jongeren, want hoewel u uw vader hierover vragen heeft gesteld, heeft hij u niets anders verteld (CGVS, p. 14). Na dit bezoek heeft u noch uw familie tot op de heden iets vernomen van de drie studenten. U verklaart namelijk contact te onderhouden met uw familie en zegt verder dat uw ouders geen nieuws hebben over uw situatie en problemen (CGVS, p. 10).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden opgemerkt dat u gelet op het lokale karakter van uw conflict met de drie studenten, u de door u aangehaalde problemen kan ontvluchten door zich te vestigen in Kabul.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat deze bevindingen te wijzigen. Uw taskara is een bewijs voor uw identiteit, die verder niet in vraag wordt gesteld. Het verzendingsbewijs bewijst slechts dat u banden heeft met Mazar-i-Sharif. De foto's, uw diploma van het secundair onderwijs, het certificaat van de Engelse cursus alsook het transcript van uw resultaten aan de Aria universiteit staven uw verklaringen over uw scholing en carrière, waaraan niet getwijfeld wordt. Uw werkbadge van het Balkh Management and Business Private Institute (BMB), het certificaat van appreciatie, de kaft van het BMB, alsook het attest afgeleverd door BMB, staven uw verklaringen over uw tewerkstelling in het instituut. Een tweede attest van BMB en een verklaring van de dorpelingen onderbouwen enkel uw verklaringen over de problemen die u als leerkracht gekend heeft met de drie studenten uit het Chemtal-district.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstig en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen die omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal

burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2016) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviséerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid en konvooien van NATO en European Police Training Mission (EUPOL). Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers geen doelwit zijn voor de opstandelingen in Kabul. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand, ook tijdens sterke toename van het aantal aanslagen in Kabul in de maanden mei en augustus 2015. Sinds begin 2014 viseren de opstandelingen weliswaar uitdrukkelijker civiele doelwitten waar westerlingen samenkomen, doch blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. Daar het geweld voor het overgrote deel gericht is op overheidsgebouwen, gebouwen van de Afghaanse veiligheidsdiensten en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere internationale aanwezigheid, ligt het aantal burgerslachtoffers in Kabul laag. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de hoofdstad Kabul vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u een alleenstaande jongeman bent met een hoge scholingsgraad. Zo heeft u succesvol uw universitaire studies 'Economie' afgerond aan de Aria Universiteit in Mazar-i-Sharif (CGVS, p. 5). Daarnaast heeft u ook een cursus Engels van 10 maanden aan het Azeraksh

centrum gevolgd en afgewerkt (CGVS, p. 6). Bovendien heeft u reeds twee jaar werkervaring opgedaan als leerkracht Engels en Economie op het 'Balkh Management and Business Private Institute' in het Dehdadi district. Gelet op voorgaande vaststellingen over uw profiel moet u redelijkerwijs in staat zijn om zich in Kabul te vestigen en daar een duurzaam bestaan op te bouwen. Gevraagd naar eventuele bezwaren tegen een hervestiging in Afghanistan, verwijst u slechts naar de algemene onveilige situatie en economische problemen (CGVS, p. 14-15).

Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien. Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"Aangezien verzoeker wenst op te komen tegen de bestreden beslissing omwille van volgende grieven: Bij beslissing van het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en staatlozen (CGVS) van 05/04/2016 werd de aanvraag van verzoeker afgewezen omdat hij niet aannemelijk maakt dat er een gegronde vrees is voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Aangezien het CGVS stelt dat de problemen die verzoeker gekend heeft lokaal van aard zijn. Dat het CGVS voorhoudt dat gelet op dit lokale karakter van het conflict, verzoeker de aangehaalde problemen kan ontvluchten door zich te vestigen in Kabul.

Dat het echter niet zo eenvoudig is om te stellen dat verzoeker zich dan maar in Kabul moet vestigen, daar vooreerst de Taliban verzoeker onoverkomelijk zal herkennen en liquideren.

Indien verzoeker een kans zag om zich veilig te vestigen in Kabul had hij dat in eerste instantie gedaan en had hij geen gevaarlijke tocht naar Europa afgelegd.

Men kan bovendien in Kabul niet veilig leven. De Afghaanse Nationale Politie (ANP) heeft de situatie in Kabul absoluut niet onder controle. Elke dag is er wel een andere aanval, in het merendeel zelfmoordaanslagen.

Aangezien het CGVS zelf erkent dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sedert 2013 verslechterd is en dat er aanslagen in Kabul worden gepleegd.

Het CGVS stelt dat het gros van het geweld dat in Kabul plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. Dat deze aanslagen voornamelijk gericht zijn tegen "high profile" doelwitten.

Dat men dit gegeven echter niet kan veralgemenen. Dat er wel degelijk burgerslachtoffers ten gevolge van de aanslagen in Kabul vallen [stuk 2].

Aangezien het CGVS immers zelf stelt dat sinds begin 2014 opstandelingen uitdrukkelijk civiele doelwitten viseren waar westerlingen samenkomen.

Dat men Kabul derhalve niet kan zien als een veilige plaats om zich te vestigen [stuk 2], Dat uit het voorgaande volgt dat er derhalve wel degelijk een risico bestaat in hoofde van verzoeker om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict."

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een internetartikel (stuk 2).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij tijdens zijn job als leerkracht werd aangevallen door drie studenten die door de taliban werden gestuurd. In de bestreden beslissing wordt aan verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) het feit dat de studenten, waarmee verzoeker verklaart problemen te hebben, door de taliban zouden zijn gestuurd, slechts gebaseerd is op het vermoeden van een andere student, (ii) het feit dat verzoekers andere collega's geen soortgelijke problemen ondervonden en er sinds het vertrek van de studenten zelfs voor zijn vrouwelijke collega's geen problemen meer zijn, erop wijst dat het om een interpersoonlijk conflict tussen verzoeker en deze studenten gaat, (iii) de ingeroepen problemen slechts van lokale aard zijn daar noch verzoeker, noch zijn familie sinds het vertrek van de studenten enig probleem hebben gekend, en (iv) de door verzoeker neergelegde documenten niet van aard zijn de voorgaande vaststellingen te wijzigen.

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat *"het echter niet zo eenvoudig is om te stellen dat verzoeker zich dan maar in Kabul moet vestigen, daar vooreerst de Taliban verzoeker onoverkomelijk zal herkennen en liquideren"*, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing in hoofde van verzoeker een intern vestigingsalternatief wordt voorgesteld opdat hij zich zou kunnen onttrekken aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst en dus niet teneinde aan zijn beweerde problemen inzake zijn asielrelaas te ontkomen. Er wordt in de bestreden beslissing immers terecht opgemerkt dat de aangehaalde problemen met de studenten slechts gebaseerd zijn op een vermoeden van een andere student en eerder zijn ingegeven door een interpersoonlijk conflict, alsook dat het om een louter lokaal conflict gaat daar noch verzoeker, noch zijn familie sinds het vertrek van de drie studenten enig probleem hebben gekend. Dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat de taliban hem zal herkennen en liquideren, is een blote bewering die hij op geen enkele wijze staakt. Verzoeker voert geen enkel inhoudelijk verweer tegen de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing en gaat er verkeerdelijk vanuit dat enkel wordt aangehaald dat hij zich aan zijn problemen zou kunnen onttrekken door zich in Kabul te vestigen, zonder in te gaan op de hiervoor vermelde motieven. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het door verzoeker bijgebrachte internetartikel (verzoekschrift, stuk 2) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient erop gewezen dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Uit de COI Focus "*Afghanistan. Burgerluchtvaart in Afghanistan*" van 25 januari 2016 (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat Kabul over een internationale luchthaven beschikt, zodat kan worden aangenomen dat verzoeker zich op een veilige manier toegang kan verschaffen tot deze stad.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport bevestigt nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Deze vaststellingen worden bevestigd door het "*EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation*" van januari 2016 (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier). Nergens in deze UNHCR-richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

Uit de laatste grondige analyse van de veiligheidssituatie in de stad Kabul (zie het "*EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation*" van januari 2016 (map 'Landeninformatie' in het administratief dossier)) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Het gros van het geweld dat er in de stad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviséerd. Hoewel de aard van het gebruikte geweld er voor zorgt dat er soms burgerslachtoffers vallen, is het duidelijk dat Afghaanse burgers geen doelwit zijn voor de opstandelingen in Kabul. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand, ook tijdens de sterke toename van het aantal aanslagen in Kabul in de maanden mei en augustus 2015. Sinds begin 2014 viseren AGE's weliswaar uitdrukkelijker civiele doelwitten waar westerlingen samenkomen, doch blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. Daar het geweld voor het overgrote deel gericht is op overheidsgebouwen, gebouwen van de Afghaanse veiligheidsdiensten en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere internationale aanwezigheid, ligt het aantal burgerslachtoffers in Kabul bijzonder laag. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Het geweld in de hoofdstad Kabul is niet aanhoudend en eerder gelokaliseerd van aard; de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verder dient erop gewezen dat uit het "EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation" van januari 2016 (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) kan worden afgeleid dat er behalve de groepering "IS in Khorasan" niet met zekerheid gezegd kan worden dat IS in Afghanistan vaste voet aan de grond heeft. Integendeel, vele waarnemingen van IS in Afghanistan moeten met de nodige omzichtigheid worden benaderd en blijken na verificatie vaak ongegrond. Bovendien zijn de acties van IS in Afghanistan tot nu toe in hoofdzaak gericht tegen de Taliban. In de provincie Nangarhar is een algemene opstand gaande tegen de Taliban. Sinds midden mei 2015 braken er verschillende malen hevige en dodelijke gevechten uit tussen strijders van de Taliban en IS. Deze gevechten zijn geconcentreerd in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar, die grenzen aan Pakistan. Hoger kwam evenwel vast te staan dat verzoeker over een intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul.

De informatie die verzoeker bijbrengt (verzoekschrift, stuk 2), is niet van aard om aan te tonen dat de door verweerder aangebrachte informatie onjuist of achterhaald is. Integendeel, verzoekers informatie ligt in dezelfde lijn als deze van verweerder.

Verder wordt er in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

"Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 blijkt dat een intern vluchteralternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de hoofdstad Kabul vestigt. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u een alleenstaande jongeman bent met een hoge scholingsgraad. Zo heeft u succesvol uw universitaire studies 'Economie' afgerond aan de Aria Universiteit in Mazar-i-Sharif (CGVS, p. 5). Daarnaast heeft u ook een cursus Engels van 10 maanden aan het Azeraksh centrum gevolgd en afgewerkt (CGVS, p. 6). Bovendien heeft u reeds twee jaar werkervaring opgedaan als leerkracht Engels en Economie op het 'Balkh Management and Business Private Institute' in het Dehdadi district. Gelet op voorgaande vaststellingen over uw profiel moet u redelijkerwijs in staat zijn om zich in Kabul te vestigen en daar een duurzaam bestaan op te bouwen. Gevraagd naar eventuele bezwaren tegen een hervestiging in Afghanistan, verwijst u slechts naar de algemene onveilige situatie en economische problemen (CGVS, p. 14-15).

Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien."

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER